

Media ja lehdistö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 148/20
Luxemburgissa 1.12.2020

Tuomio asiassa C-815/18
Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Van den Bosch Transporten B.V. ym.

Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annettua direktiiviä sovelletaan rajat ylittävään palvelujen tarjoamiseen maantieliikenteen alalla

Saksasta ja Unkarista tulevia työntekijöitä työskenteli kuljettajina kansainvälistä tilausliikennettä koskevien sopimusten perusteella, jotka oli tehty liikenteenharjoittaja Van den Bosch Transporten BV:n, jonka toimitilat sijaitsivat Erpissä (Alankomaat), ja kahden sisaryhtiön välillä, joista toinen oli perustettu Saksan oikeuden ja toinen Unkarin oikeuden mukaan ja jotka kuuluivat samaan konserniin ja joihin nämä kuljettajat olivat työsuhteessa. Kyseessä olevana ajanjaksona tilausliikenne suoritettiin pääsääntöisesti Erpistä lähtien ja matkat päättyivät sinne, mutta suurin osa kyseisten tilausliikennesopimusten perusteella suoritetuista kuljetuksista tapahtui Alankomaiden alueen ulkopuolella. Van den Bosch Transporten alankomaalaisten tavaraliikenteen harjoittajien yhdistyksen jäsenenä kuului tällä toimialalla sovellettavan työehtosopimuksen eli tämän yhdistyksen ja Alankomaiden ammattiliittojen keskusjärjestön (Federatie Nederlandse Vakbeweging, jäljempänä FNV) välillä tehdyn tavaraliikennealan työehtosopimuksen piiriin. Toisin kuin mainittu työehtosopimus, eräs toinen työehtosopimus, jota sovellettiin muun muassa maanteiden ammattitavaraliikenteeseen ja jonka määräykset olivat pääosin samat kuin tavaraliikennealan työehtosopimuksen määräykset, oli julistettu yleisesti sovellettavaksi. Kansallisen oikeuden perusteella tavaraliikennealan työehtosopimuksen piiriin kuuluvat yritykset vapautuivat kuitenkin jälkimmäisen sopimuksen soveltamisesta sillä ehdolla, että ne noudattivat ensiksi mainittua sopimusta.

FNV:n mukaan Van den Bosch Transportenin olisi Saksasta ja Unkarista tulevia kuljettajia käyttäessään pitänyt soveltaa heihin tavaraliikennealan työehtosopimuksen mukaisia perustyöehtoja, koska he olivat työntekijöiden lähettämisestä koskevassa direktiivissä¹ tarkoitettuja lähetettyjä työntekijöitä. Koska näihin kuljettajiin ei ollut sovellettu kyseisessä työehtosopimuksessa määrättyjä perustyöehtoja, FNV nosti edellä mainittuja kolmea liikenteenharjoittajaa vastaan kanteen, joka hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamalla välituomiolla. Välituomio kumottiin kuitenkin muutoksenhakuasteessa. Muutoksenhakutuomioistuin katsoi erityisesti, että kyseessä oleva tilausliikenne ei kuulunut työntekijöiden lähettämisestä koskevan direktiivin soveltamisalaan, koska kyseinen direktiivi koski vain sellaista tilausliikennettä, jota suoritetaan ainakin pääasiallisesti toisen jäsenvaltion "alueella".

FNV haki muutosta ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa Hoge Raad der Nederlandenissa (ylin tuomioistuin, Alankomaat), joka esitti tässä yhteydessä unionin tuomioistuimelle useita ennakkoratkaisukysymyksiä, jotka koskivat pääasiallisesti niitä edellytyksiä, joiden täytyessä voidaan katsoa, että kyseessä on työntekijöiden lähettäminen "toisen jäsenvaltion alueella" kansainvälisessä tieliikenteessä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

¹ Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY (EYVL 1997, L 18, s. 1).

Unionin tuomioistuimen suuri jaosto toteaa ensiksi, että työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä sovelletaan rajat ylittävään palvelujen tarjoamiseen maantieliikenteen alalla. Kyseistä direktiiviä sovelletaan nimittäin lähtökohtaisesti kaikkeen rajat ylittävään palvelujen tarjoamiseen, jossa käytetään lähetettyjä työntekijöitä, riippumatta siitä, mihin taloudellisen toiminnan alaan palvelun tarjoaminen liittyy, ja markkinoiden vapauttamista koskevasta perinteisestä säädöksestä poiketen sillä pyritään tavoitteisiin, jotka liittyvät tarpeeseen edistää palvelujen tarjoamista valtioiden välillä siten, että samalla varmistetaan vilpiton kilpailu ja työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen. Se seikka, että direktiivin oikeusperustaan ei sisälly liikennettä koskevia määräyksiä, ei voi siten sulkea sen soveltamisalan ulkopuolelle palvelujen tarjoamista valtioiden välillä tieliikenteen ja erityisesti tavaraliikenteen toimialalla.

Siltä osin kuin on kyse asianomaisten kuljettajien asemasta lähetettyinä työntekijöinä, unionin tuomioistuin muistuttaa, että työntekijän katsominen lähetetyksi työntekijäksi ”jäsenvaltion alueella” edellyttää, että hänen työnsä toteuttamisella on riittävä yhteys kyseiseen alueeseen. Tällaisen yhteyden olemassaolo ratkaistaan arvioimalla kokonaisuutena sellaisia seikkoja kuin asianomaisen työntekijän mainitulla alueella suorittamien tehtävien luonne, se, kuinka voimakas yhteys tämän työntekijän tehtävillä on kunkin sellaisen jäsenvaltion alueeseen, missä hän työskentelee, sekä se, kuinka suuri merkitys mainituilla siellä suoritetuilla tehtävillä on kuljetuspalvelun suorittamisessa kokonaisuutena.

Erityisesti se seikka, että kuljettaja, jonka jäsenvaltioon sijoittautunut yritys on asettanut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen käyttöön, saa tehtävänsä suorittamiseen liittyvät määräykset viimeksi mainitulta yritykseltä taikka aloittaa tai päättää tehtäviensä suorittamisen sen kotipaikassa, ei itsessään riitä perusteeksi katsoa, että kuljettaja on työntekijöiden lähettämistä koskevassa direktiivissä tarkoitetulla tavalla lähetetty tuon toisen jäsenvaltion alueelle, kun kuljettajan työn suorittamisella ei muiden seikkojen perusteella ole riittävää yhteyttä kyseiseen alueeseen.

Unionin tuomioistuin täsmentää lisäksi, että konsernisuhteen olemassaolo työntekijöiden käytettäväksi asettamista koskevan sopimuksen osapuolina olevien yritysten välillä ei voi sellaisenaan ratkaista työn suorittamiseen perustuvan liittymän voimakkuutta sen jäsenvaltion alueeseen, johon työntekijät on lähetetty. Tällaisen konsernisuhteen olemassaololla ei siten ole merkitystä arvioitaessa, onko kyseessä työntekijöiden lähettäminen.

Siltä osin kuin on kyse erityisesti kabotaasimatkoista, joihin työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä sovelletaan maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä koskevassa asetuksessa² korostetuina tavoin, unionin tuomioistuin toteaa, että kabotaasimatkat tapahtuvat kokonaisuudessaan vastaanottavan jäsenvaltion alueella ja että tämän perusteella voidaan katsoa, että kuljettajan suorittama työ tällaisen toiminnan yhteydessä muodostaa riittävän yhteyden kyseiseen alueeseen. Kabotaasimatkan kestolla ei ole merkitystä arvioitaessa, onko kyse tällaisesta työntekijän lähettämisestä, tämän kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioilla kyseisen direktiivin mukaan olevaa mahdollisuutta olla soveltamatta direktiivin tiettyjä säännöksiä, jotka koskevat muun muassa vähimmäispalkkaa, jos lähetettyinä olon kesto on enintään yksi kuukausi.

Unionin tuomioistuin huomauttaa lopuksi, että jäsenvaltioiden on saman direktiivin nojalla huolehdittava, että työntekijöitä lähettävät yritykset takaavat niiden alueelle työhön lähetetyille työntekijälle tietyt työehdot ja -olot, jotka vahvistetaan muun muassa yleisesti sovellettaviksi julistetuilla työehtosopimuksilla eli työehtosopimuksilla, joita kaikkien niiden alueelliseen soveltamisalaan kuuluvien asianomaisten toimialojen tai ammattialojen yritysten on noudatettava. Kysymystä siitä, onko työehtosopimus julistettu yleisesti sovellettavaksi, on arvioitava asiaan sovellettavan kansallisen oikeuden perusteella. Unionin tuomioistuin täsmentää kuitenkin, että kyseisen käsitteen piiriin kuuluu myös työehtosopimus, jota ei ole julistettu yleisesti sovellettavaksi mutta jonka noudattaminen on edellytyksenä sille, että sen soveltamisalaan kuuluvat yritykset vapautuvat soveltamasta toista työehtosopimusta, joka puolestaan on julistettu yleisesti sovellettavaksi ja jonka määräykset ovat pääasiallisesti samansisältöiset kuin tuon toisen työehtosopimuksen määräykset.

---

² Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1072/2009 (EUVL 2009, L 300, s. 72).

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden tiedustella niiden käsiteltävänä olevan yksittäisen asian puitteissa unionin tuomioistuimelta unionin oikeuden tulkintaa tai unionin toimen pätevyyttä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa asiaa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo vastaavalla tavoin muita kansallisia tuomioistuinta, jotka käsittelevät samanlaista ongelmaa.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla julistamispäivänä

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla sivustolla [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106